

UZASADNIENIE

Towarzystwo (...) S.A. w W. wniosło pozew przeciwko D. S. o zapłatę kwoty 8880,58 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 lipca 2020r. W uzasadnieniu podało, że w dniu 22 lipca 2020r. w miejscowości R., na wysokości posesji nr (...), chowany przez pozwaną pies wybiegł na jezdnię, doprowadzając do kolizji, w wyniku czego doszło do uszkodzenia motocykla marki B. nr rej. (...). Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, strona powodowa uznała swoją odpowiedzialność za powstałą w wyniku zdarzenia szkodę, oszacowała jej wysokość na łączną kwotę 8880,58 zł i wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie z tytułu umowy ubezpieczenia. Niniejszym pozwem, strona powodowa zwróciła się z roszczeniem regresowym przeciwko pozwanej na podstawie art. 828§1 w zw. z art. 431§1 kc.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że nie jest odpowiedzialna za szkodę, powstałą w dniu 22.07.2020r., w wyniku której uszkodzeniu uległ w.w. motocykl. Zaprzeczyła, aby miała być ukarana mandatem karnym z dnia 14.12.2020r. za to zdarzenie. Podała, że nałożony na nią mandat za wykroczenie z art. 77 kw, dotyczył zdarzenia z dnia 26.10.2020r., do którego doszło w Ś. na ulicy (...), i za wyrządzoną wówczas szkodę pozwana zapłaciła poszkodowanemu dobrowolnie kwotę 200 zł w dniu 20.01.2021r.

Sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu. Strona powodowa nie wykazała odpowiedzialności pozwanej za szkodę (art. 828 § 1 w zw. z art. 431 § 1 i art. 6 kc). Na wniosek strony powodowej, Sąd przeprowadził dowody z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, prowadzonej przez Komisariat Policji w N. sygn. RSOW-2806/20. Wniosek powoda zmierzał do wykazania sprawstwa pozwanej i jej odpowiedzialności za szkodę, powstałą w dniu 22 lipca 2020r., na skutek kolizji drogowej, do której doszło w m. R. (...), gdzie uszkodzeniu uległ motocykl marki B. nr rej. (...). Tymczasem postępowanie (...) dotyczyło innego zdarzenia, tj. kolizji drogowej z dnia 24 października 2020r., do której doszło w Ś., przy ul. (...), a poszkodowanym był kierujący samochodem marki A. nr rej. (...) K. W., który potrącił psa, znajdującego się na jezdni. Za wykroczenie w tamtej sprawie, pozwana została ukarana w dniu 14 grudnia 2020r. mandatem karnym nr (...). Informacje, zawarte w dołączonym do pozwu piśmie Komendanta KP w N. A. M. z dnia 11 marca 2021r. (k-15) nie polegają więc na prawdzie; czynności wyjaśniające, prowadzone w sprawie (...), nie dotyczyły zdarzenia z dnia 22 lipca 2020r., w wyniku którego powstała szkoda w zakresie i wysokości dochodzonej pozwem. Z dołączonej do pozwu notatki informacyjnej o zdarzeniu drogowym, z dnia 10.03.2021r. (k-16), również nie wynika, aby sprawcą zdarzenia z dnia 22.07.2020r. w R. 4, właścicielem psa, ukaranym mandatem za niezachowanie środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia, była pozwana. Z kolei, z pism Zastępcy Komendanta KP w N. W. Z. z dnia 5.05.2021r. (k-17 i 18) wynika jedynie, że powodowi udzielono informacji o adresie pozwanej; w okolicznościach niewyjaśnionej sprzeczności powstałej w w.w. informacji, udzielonej przez Komendanta KP w N. A. M. w piśmie z dnia 11 marca 2021r. (k-15), nie można na tej podstawie ustalić sprawstwa pozwanej za szkodę z dnia 22.07.2020r., w szczególności, gdy powód nie przedłożył kopii pisma z pytaniem, na które udzielono takiej odpowiedzi. W tych okolicznościach brak było podstaw do uwzględnienia roszczenia regresowego ubezpieczyciela przeciwko pozwanej, której odpowiedzialność za zdarzenie wywołujące szkodę nie została udowodniona (art. 828§1 kc w zw. z art. 431 § 1 kc i art. 6 kc). Oddalający powództwo wyrok tut. Sądu z dnia 17 maja 2022r., IC 321/22, został uchylony, a sprawę przekazano do ponownego rozpoznania na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 19 stycznia 2023r., II Ca 657/22, celem zobowiązania strony pozwanej do wskazania prawidłowej sygnatury akt sprawy Komisariatu Policji w N., dotyczącej przedmiotowego zdarzenia oraz przeprowadzenia wnioskowanych przez obie strony dowodów, na podstawie których poczynione zostaną istotne w sprawie ustalenia faktyczne, należycie rozważone.

Na zobowiązanie Sądu, strona powodowa wskazała sygnaturę akt sprawy prowadzonej przez Komisariat Policji w N.: (...), co również wcześniej nie budziło uzasadnionych wątpliwości, Sąd dysponował kopiami dokumentów z akt właśnie tej sprawy, a wskazanie w piśmie przewodnim z 20.04.2022r. (k-20) sygnatury: (...), było oczywistą omyłką pisarską, powieloną następnie w uzasadnieniu sądu pierwszej instancji. Wszelkie, mogące pojawić w tej kwestii wątpliwości, o których mowa w uzasadnieniu sądu drugiej instancji, powinny zostać rozwiązane, wobec dołączenia

do akt niniejszej sprawy akt sprawy, prowadzonej przez Komisariat Policji w N. sygn. RSOW-2806/20 w oryginale, z których jednoznacznie wynika, że dotyczą innego zdarzenia (i innego pokrzywdzonego), co opisano już wyżej, zgodnie z ustalaniem, opartymi na uprzednio przekazanej kopii tych akt. Przesłuchana w sprawie pozwana, zeznała, że nie ma żadnych wiadomości odnośnie zdarzenia drogowego z dn. 22.07.2020r. w m. R. (...). Zeznała, że kojarzy to miejsce, leży w odległości ok. 5 km od miejsca zamieszkania jej rodziców w Ś. ul. (...), gdzie była zameldowana, sama jednak mieszka i mieszkała w chwili zdarzenia w Ś. przy. ul. (...). Pozwana zeznała, że w lipcu 2020r. nie doszło do żadnego zdarzenia drogowego z udziałem motocykla i psa, będącego pod jej pieczę, który wówczas miał 18 lat, był ślepy i głuchy, i nie jest możliwe, aby przeszedł 5 km, został potrącony przez motocykl i jeszcze wrócił do domu. Pozwana nie została też ukarana mandatem jeśli chodzi o to zdarzenie, nie zna K. S., wskazanego w pozwie, jako pokrzywdzonego w zdarzeniu z dn. 22 lipca 2020r. Pozwana zeznała zarazem, że mandat karny z dn. 14 grudnia 2020r., nr (...), znajdujący się w aktach sprawy (...) (a więc dot. zupełnie innego zdarzenia), jest jedynym mandatem, nałożonym na nią w związku ze zdarzeniem drogowym z udziałem psa.

Świadek K. S., pomimo wezwania na adres, wskazany przez powoda, nie stawił się na rozprawie - wezwanie awizowane nie odebrane w terminie, zostało zwrócone; podjęta następnie próba doręczenia wezwania za pośrednictwem komornika również okazała się bezskuteczna, z relacji komornika wynika, że świadek nie mieszka pod wskazanym adresem, o czym poinformowano stronę pozwaną, zobowiązując w trybie art. 242(1) kpc, do poinformowania świadka o obowiązkowym stawiennictwie na rozprawie w wyznaczonym czasie i miejscu, co jednak nie przyniosło rezultatu, bez jakiegokolwiek reakcji powoda na zobowiązanie Sądu. W tych okolicznościach, na rozprawie w dniu 20 lipca 2023r., Sąd zobowiązał powoda do oznaczenia prawidłowego adresu świadka w terminie 14 dni, pod rygorem pominięcia dowodu. Liczony od daty doręczenia wezwania pełnomocnikowi powoda (tj. 21.07.2023r.) termin minął bezskutecznie, co skutkowało pominięciem dowodu (art. 234(2) § 1 pkt 6 w zw. z art. 235(1) kpc).

Mając powyższe na uwadze, wobec nie wykazania przez powoda przesłanek odpowiedzialności pozwanej za zdarzenie, wywołujące szkodę z dnia 22 lipca 2020r., powództwo podlegało oddaleniu (art. 828§1 kc w zw. z art. 431 § 1 kc i art. 6 kc).

Orzeczenie w pkt II wyroku oparto na przepisach art. 98§1, 1¹, 3 kpc. W skład kosztów procesu, które strona powodowa, jako przegrywająca sprawę, powinna zwrócić pozwanej, wchodzi: wynagrodzenie pełnomocnika, będącego adwokatem, w stawce minimalnej, uzależnionej od wartości przedmiotu sporu (§ 2 pkt 4 i §10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie [Dz.U.2015, poz. 1800 ze zm.]) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa głównego i substytucyjnego.

Z/ - odnotować;

- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda;

kal. 14 dni

1.12.2023r.